

да срѣщнѣтъ нѣкоя погрѣшка, да ме искрено опростѣтъ: като си наумѣтъ, че никой чловѣкъ нѣмакой да не съгрѣши“.

Всѣки преводачъ и издатель на Евангелието въ онова време трѣбвало да има съгласието и разрешението както отъ грѣцката Патриаршия, така и отъ турската власть. За Евангелието на Парисиади, печатано въ Виена, дадено е разрешение, както се казва въ предговора: „Сіе Священное Евангеліе пресмотрисѣ отъ Священнаго Собора Светыя и великія Христовы Церкве иже въ Константинополи, отъ него же разсудитсѣ и обрѣтесѣ правѣйшее, тѣмже и подадесѣ церковное изволеніе къ свободному и безпрепятственному раздаянію, всѣмъ по всюду православнымъ Христианомъ Славяномъ...“

Александъръ С. Б. Екзархъ пѣкъ е искалъ за печатаното си въ Цариградъ Евангеліе: „Одобреніемъ обѣтія великія Христови Церкве восточныя и дозволеніемъ Царскія Цензуры“.

Попъ Ненчо не е ималъ разрешение отъ грѣцката духовна власть, която никога нѣмало да се съгласи на това и за това е искалъ разрешение отъ турската власть: 1) за отпечатване на Евангелието и 2) за неговото разпространение по българскитѣ цѣркви изъ Европейска Турция. За тази целъ той заминава за Цариградъ, испросва приемъ отъ Султана, като се оплакалъ отъ спѣнкитѣ, които му правили гѣрцитѣ и помолимъ да му се разреши за отпечатването на българския преводъ. Изглежда Попъ Ненчо да е направилъ много добро впечатление на Султана и както казватъ задържалъ го на обѣдъ, подарилъ му портрета си и на Султанката, които сж още запазени за споменъ отъ неговата дѣщеря Иванка Ив. Златева. Издействувалъ ферманъ за поставяне камбана въ камбанарията на старата цѣрква Св. Пр. Илия. Като се завръща отъ Цариградъ, Попъ Ненчо отива въ Русе и валията му разрешава отпечатването на Евангелието. За това на втората страница на самото Евангеліе е отпечатано: „Напечатана ся съ одобреніето и дозволеніето на Славныя Веляетъ“.

Попъ Ненчо не е билъ състоятеленъ човѣкъ. Той е събралъ предварително суми за напечатване Евангелието отъ спомоществувателитѣ си, а така сжщо и отъ сумитѣ, които му заелъ неговиятъ съгражданинъ Иванъ Крушовицѣтъ. Така се започва печатането на Евангелието презъ 1864 година въ гр. Русе. Александъръ Екзархъ за своето Евангеліе казва: „Желателно сега остава благоговейните Священници и благочестивите единородници съ благосклонось да приематъ книга-та и така да на